

ŽIVOT FARNOSTÍ

ROČNÍK: V

ÚNOR 2011

č. 2

Společný zpravodaj farností Újezd a Horní Lhota.
Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků.

HODNOTA STARÝCH LIDÍ

V měsíci únoru slavíme svátek Panny Marie Lurdské. Tento den je světovým dnem nemocných. Modlíme se za nemocné a také našich farnostech udělujeme svátost nemocných, svátost která je posilou ve stáří a nemoci. Touto svátostí Bůh posiluje člověka, aby trpělivě a statečně nesl obtíže spojené s nemocí a protože ve stáří se často hlásí nějaký den neuduh, nemoc, proto tuto svátost přijímají starší lidé jako posilu ve stáří. Kdo ze starých lidí správně chápe význam této svátosti, ten v ní vidí úžasnou příležitost, kterou mu Pán dává, aby posvěcoval čas svého života a podle možností svou láskou byl k prospěchu bližním. Naši předkové si dovedli vážit starých lidí, svých babiček a dědečků. Jistě byly výjimky, o kterých se píše v románech pojednávajících o těžkém životě výměnkářů, ale to jsou výjimky.

Na počátku minulého století odcházeli mnozí evropané do Ameriky, aby tam začali nový život. Mnozí uspěli, získali půdu, pracovali a domohli se slušného živobytí. Tehdy nebylo takové spojení jaké je dnes – letadla, telefony, faxy, dopis z Ameriky šel několik týdnů, protože byl přepravován lodí. V jednom takovém dopise vypravují o svém životě sedláci, kteří se vystěhovali do Kanady. V tomto dopise bylo napsáno: „Víte, co nám zde nejvíce chybí? Staří lidé.“ Odcházeli totiž většinou mladí selští synové a dcery, samé mladé rodiny. V Kanadě si vytvořili novou existenci, měli malé děti. Tížil je však jeden nedostatek. Chyběli jim staří lidé. Člověk by rád zašel k dědečkovi, měl by si s ním o čem promluvit. Ale také by rád zašel k babičce, která již nemůže sice pracovat, sedí v lenošce, ale dovede tak pěkně vyprávět o starých časech. Člověk ji rád poslouchá a při tom se uklidní.

Ano, stáří má svou cenu. Staří lidé nejsou zbyteční. Pravda, nemohou pracovat jako mladí, často jim přidělávají práci svou slabostí a nemocí. Ale nejsou břemenem. Mají svůj úkol. Poznali život, poznali jej důkladněji než mladí, a život je nejlepší škola. Staří lidé mají životní zkušenosti, které možná draze zaplatili a mohou svou radou uchránit mnohých těžkostí. Starý člověk dovede potěšit, dovede být vděčný za službu, kterou mu mladí prokazují. A může ještě něco velmi důležitého. Může se modlit. Mladí často nemá čas na modlitbu. Alespoň si to myslí. Staří lidé mají čas, nic jim neuteče. Nemusejí při modlitbě spěchat, nic je nepohání. Pro ně není modlitba nikdy dlouhá.

Od doby, kdy byla tato úvaha v dopise napsána, uplynulo téměř sto let. Mnohé se změnilo, život je více uspěchaný, i mnozí staří lidé žijí ve spěchu. Děti a mladí lidé jsou netrpěliví a mnohdy nemají zájem naslouchat. Pak ale nedovedou využít času, nudí se, a z nudy podléhají pokušení. Staré latinské přísloví nám praví: Spěchej pomalu! Kontakt se starými lidmi může mnohému naučit. Naučit vážit si života a dobře využívat času. Je to výzva pro mladé i staré. Obnovme komunikaci mezi generacemi,

Neučme děti zaplňovat volný čas sezením u počítače. Vysvětlujme jim trpělivě, že kolem sebe mohou získat daleko víc, než nabízí internet.

APOŠTOLÁT MODLITBY

Denní modlitba apoštolátu:

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové pro měsíc únor:

Úmysl všeobecný: Aby se manželství a rodina těšily všeobecné vážnosti a aby byl uznáván jejich nezastupitelný přínos celé společnosti.

Úmysl misijní: Aby křesťanská společenství v oblastech zvláště postižených nemocemi přinášela trpícím lidem svědectví o Kristově přítomnosti.

Úmysl národní: Aby se v nás všech prohlubovalo poznání, že křtem jsme byli zachráněni od hříchu a získali důstojnost Božích dětí.

Z FARNÍCH MATRIK :

V měsíci lednu odešli na věčnost :

9. ledna:

Anna Zvonková 78 let
Vysoké Pole 13

18. ledna:

Emilie Machučová 86 let
Drnovice 117

20. ledna:

Anna Ovesná 80 let
Drnovice 24

24. ledna:

Anděla Matošková 85 let
Drnovice 80

27. ledna:

Amálie Buriánková 84 let
Loučka 31

*Odpočinutí věčné dej jim, Pane,
a světlo věčné ať jim svítí.
Ať odpočívají v pokoji.*

* * *

Důležitost přítomného okamžiku nespočívá v tom, co děláme, ani ve způsobu, jakým to děláme, ale ve faktu, zda pracujeme z lásky k Bohu, nebo z lásky k sobě.

Sv. Maxmilián Maria Kolbe

Ze života kněze

O FARNÍCÍCH

Tak jako miluje kočka svá kořata, slepice svá kuřata či osel svá oslíčata, tak miluje i kněz své farníky. Já je dokonce zbožňuji. Popravdě řečeno to však není zásluha moje, ale jejich. Mám je rád proto, že to jsou lidé bodří, prostí a vyrovnaní, se kterými ani vichřice nepohne, natož já.

Týden co týden po každém nedělním kázání čekám, kdy přijdou před faru s transparentem „Dost bylo řečí!“ A vyvezou mě za hranice farnosti. Ale oni ne. Trpělivě naslouchají každému mému slovu, někteří si jej dokonce nahrávají na magnetofon a 31. prosince večer přehrávají. Duše farníka je duše svatá, o tom nemám ani tu nejmenší pochybnost. Její nositelé, farníci, se dělí v zásadě do dvou skupin. Na ty, kteří všemu věří, a na ty, kteří ničemu nevěří. Rozdíl mezi nimi je sice dosti podstatný, ale nikoliv důležitý. Důležité je to, že se mají rádi a nikdo je nezmění. Trvalo mi léta, než jsem na to přišel. Nemohu je změnit, ale mohu je milovat. Změnit je může jenom Bůh, když se mu do toho moc nepletu.

Stejně jako farníky nemůže kněz měnit ani zavedené farní zvyky a pořádky. Alespoň ne rychle. Proto, je-li moudrý a zkušený, zachovává ve své farnosti první rok vše při starém a vůbec nic nemění. V klidu počká, až rok uplyne, a když se to stane, ani pak nic nového zavádět nemusí, protože se už stejně blíží doba, kdy bude přeložený, a nestačil by to dokončit. Farníci ho pak mají tím více rádi, jelikož si nemusí zvykat na žádné novoty, a všude vyprávějí, kolik toho udělal, když nic neudělal. Já to tak dělám už pět let a nemohu si stěžovat.

Jelikož je však nás kněží málo a farníků mnoho, musíme si osvojit nové formy pastorače, abychom ji rozšířili na všechny skupiny obyvatelstva a nezapomněli přitom ani na jediného živáčka. Odborně se tomu říká nová evangelizace. Je to sice náročné, ale stojí to zato. U nás na venkově, kde je ještě stále dosti pohřbů, jsem ji začal realizovat právě na tomto poli. Nepohřbívám už jednotlivé farníky, ale celé farnosti. Za pět roků jsem jich stačil pohřbít šestnáct. Což není na mladého kněze špatný průměr. A na starého to také celkem ujde.

(Z postřehů a povídek P. Jiřího Barhoně připravil V. Ulrich)

O včelách a lidech

Může se člověk – pán tvorstva – poučit chováním obyčejného hmyzu? Myslím, že to rozhodně stojí za zvážení. Tak tedy například:

Podle vědců žijí včely na zemi déle než lidé a i jejich společenský systém je pořád stejný. Ve včelstvu panují přísná pravidla, která se vyvíjela po mnohá tisíciletí a která umožnila včelám přežít až do dnes. Každé jejich porušení třeba necitlivým zásahem včelaře, může včelstvu způsobit vážné problémy, nebo i jeho zánik.

V České republice se vloni narodilo už 40% dětí mimo manželství. Ať už je důvodem vypočítavost, nebo snaha nechat si otevřená „zadní vrátka“ pro případ, že by se vztah nevyvíjel podle původních představ, nebo jsou to jiné důvody, většinou to zavání sobectvím. Jaký bude mít tento trend

dopad na rozvoj či rozpad naší kultury – naší společnosti? Co tento vývoj přinese za další tři – čtyři generace? To nevím. Nejsem sociolog ani prognostik. Jsem ale včelař a vím, že včely by si podobnými experimenty koledovaly o pořádný průšvih.

Pokračování příště (PM)

Z pamětní knihy farnosti Újezd

IV. Náboženské poměry dle zaznamenání P. Stanislava Gottwalda, faráře a administrátora zdejší farnosti v letech 1971 – 1983

Vždy při psané příspěvků z pamětní knihy naší farnosti přichází mně na mysl určitá souvztažnost. Ptám se často sám sebe, beze vší domýšlivosti – zbývá mně psát již jen o P. Stanislavu Gottwaldovi, mons. J. Studeném a mons. Janu Můčkově, současném našem faráři a děkanu – bude mně dopřáno Pánem času a života tento osobní záměr ještě realizovat? Rád bych k této svojí činnosti parafrázoval slova nezapomenutelného pražského kunsthistorika V.V. Štecha, který svoji spokojenost vyjadřoval slovy: „Potěšení je na mé straně“. I mně toto činí potěšení, při veškeré úctě ke zvěčnělému panu profesorovi. Ohlédnou-li se zpět k počátkům zápisů z pamětní knihy až téměř do současnosti, napadá člověku myšlenka, co vše se za tu dobu ve farnosti událo, za co vše mohu být vděčen, že jsem mohl do tohoto fragmentu či zlomku historie aspoň trochu nahlédnout a spolu s našimi farníky se na jejím poznávání podílet.

Snad všichni mně dají za pravdu, že o pastoraci P. S. Gottwalda se může psát velmi dobře, zejména pro jeho inspirujícího a tvůrčího ducha, kterého vnášel do díla ve své farnosti opírajíce se o spolupráci se zdejšími farníky a s farní radou. I když ani to nebylo bezproblémové, taktéž byla situace při jednáních ve věcech církevních mezi československou stranou a Svatým stolicem. Vedoucím delegace Svatého stolce byl arcibiskup Agostino Casaroli, dále Giovanni Cheli a Angelo Sodano, pozdější vatikánský státní sekretář, vedoucím čs. delegace byl vyslanec Alois Tichý ze zastupitelského úřadu v Itálii. Čs. strana neměla na obnově rozhovorů přílišný zájem, přinejmenším do doby, než zkonsoliduje či „znormalizuje“ situaci v církevní oblasti, tak, aby Vatikán měl co nejhorší startovní vyjednávací pozici (o odložení rozhovorů se výrazně zasazoval tajemník ÚV KSČ Vasil Bilak.) Jednání se znovu rozběhla až od roku 1971, kdy již byly téměř všechny výdobytky Pražského jara zlikvidovány či neutralizovány. Delegace se sešly v březnu 1971 po zakládacích sjezdech SKD PIT (Sdružení katolických duchovních - Pacem in terris). Po úmrtích biskupů Skoupého a Hloucha rozhovory vrcholily souhlasem Vatikánu s vysvěcením 4 biskupů – jednoho moravského a tří slovenských: Josef Vrana jako apoštolský administrátor pro Olomouc, Julius Gábris jako apoštolský administrátor trnavské diecéze, Jozef Feranec jako sídelní biskup banskobystrický a Ján Pásztor jako sídelní biskup nitranský. Tento výsledek byl v československém případě z hlediska církve nejspornějším výsledkem vatikánské Ostpolitiky za celou dobu jeho trvání. Nejenže nebyly obsazeny všechny vakantní diecéze, na čemž Svatý stolec do té doby vždy trval, ale navíc dva nové biskupové patřili k předním členům SKD PIT a tři byli kapitulními vikáři; církev tak přistoupila na něco, co do té doby (a od té doby) trvale odmítala.

A tak pod nového administrátora olomoucké arcidiecéze se dostala i farnost Újezd, v níž nový duchovní správce P. Stanislav Gottwald začal nejprve úpravami pořadu mší svatých. Tyto byly po dohodě s věřícími stanoveny takto: pondělí, středa, čtvrtek, sobota – ráno v 6.30 (sob. 7.00), úterý a pátek večer v 18.00 hod. Účast hlavně večer bývá 100 – 200 osob. Na první pátky chodí pomáhat se zpovědí P. Kolečkář, kaplan z Val. Klobouk (od září administrátor v Luhačovicích), a nyní jeho nástupce P. Tomeček. Bývá asi 200 – 300 penitentů. Nedělní účast se postupně zlepšovala. V kostele pořízen nový rozhlas, nákl. cca 7.500 Kčs, proveden dvojí nátěr věže (cca 3 000 Kč), zakoupena gotická mešní roucha (zelené, fialové, červené a bílé) cca 7.000 Kčs. Pořízeny nové podstavce

(objednal P. Drozd) pod sochy nákladem 7.179 Kčs. Převezen z Dlouhé Loučky nový oltář (po sestřičkách) a postaven nalevo, doprostřed místo odstraněného oltáře. Dosavadní s P. Marií újezdskou přeložen proti sv. Anně kvůli symetrii. Do Loučky posláno 2.800 Kčs. Přeladěny byly varhany a částečně opraveny (4.700 Kčs). Vyměňovány barevné tabule (firma Isostav Praha) okenní, nákladem (neuvedeno). Při střílení vyrazilo JZD další dvě tabule, oprava bude dodatečně. Na hřbitov zaveden vodovod (1.132 Kčs) a 2 lavice, 1 pro farní zahradu (660 Kčs). Hlavní práce v tomto roce (1971) – adaptace farní budovy celkem nákladem za 150 000 Kčs. Bylo to už v hodině dvanácté, celý suterén budovy mokrá, plesnivá a hubka už šla do I. patra (na dvoře). Z místnosti vlevo od chodby pořízena nová kuchyň a spižárna. Přivedena voda – teplá i studená a vyřešen odpad. Vedle kuchyně menší pokojík pro hospodyně. Vykopán sklep (starý sklep na zahradě zbourán předchůdcem i se stodolou)

*Mgr. Vladimír Měřinský
(pokračování příště)*

ŽIVOT A POSLÁNÍ KŘESŤANŮ V CÍRKVI A VE SVĚTĚ **Závěrečný dokument Plenárního sněmu katolické církve v ČR**

Sněm jako událost obdarování a nového porozumění – zkušenost církve v době
komunistické perzekuce

Chceme dnes pojednat o situaci naší církve a jejího vedení po 2. světové válce. Agostino Casaroli, diplomat Svatého stolce, ji vidí takto: „V Československu (myslím tím zvláště Čechy s jejich starou husitskou tradicí) vyvstal dojem, že katolická církev tamnímu režimu připadá jako cizí břemeno zanechané tam minulými staletími, které je třeba s rozhodností odstranit, i kdyby to podle předpokladu mělo trvat mnohem déle, než je záhodno ... Zdá se, že koncem války probleskla hlavou některých nových československých odpovědných činitelů myšlenka ustanovit národní církev nezávislou na Římu. Toto pokušení se pravděpodobně později opět vrátilo zejména po státním puči v únoru 1948. V každém případě se tato myšlenka zrodila už mrtvá. V březnu 1950 byly přerušeny diplomatické styky s Vatikánem, boj proti církvi podle klasických marxistických schémat postupoval sevřeným krokem a s rozhodností a logikou přesně stanovenou: církvi byla odňata školská zařízení, církevní majetek byl vyvlastněn, potlačeny byly všechny mužské řády a ženské byly redukovány na formálně existující instituce určené k zániku; jako ústavy pro formování kněžstva byly určeny dva semináře – jeden pro Čechy a Moravu, druhý pro Slovensko; ordinářům bylo vzato právo přijímat a schvalovat kandidáty; rozhodnutí kontrolovaly a omezovaly orgány, jež byly zcela podřízeny státu; největší drama se týkalo mládeže, která byla odváděna jak od rodin, tak od církve; vrcholem všeho bylo téměř naprosté potlačení legitimního vedení církve. Strategie nové státní moci vůči církvi byla formulována v Návrhu církevního oddělení Ústředního akčního výboru Národní fronty, schváleném 30. srpna 1948 na poradě J. Hendrycha, A. Čepičky, J. Taussigové a zástupců církevní komise Ústředního akčního výboru Národní fronty. Dokument obsahuje celou škálu taktických kroků, kterými mají být církve (především katolická) ovládnuty: využit existujících rozporů mezi hierarchií a nižším klérem (nahradit legální hierarchii umělým všekatolickým sdružením, které by ji ve vztahu k moci i věřícím zastupovalo; za pomoci nové mzdové politiky definované v novém zákoně připoutat duchovní ke státu; prostřednictvím přerušování kontaktů s Vatikánem vytvořit národní katolickou církev, odtrženou od Říma; začlenit řeckokatolickou církev do pravoslavné atd. Dokument sledoval jasný cíl: šlo v první řadě o vztah založený na jednoznačné a vědomé vůli státu, ovládaného komunistickou stranou, církve zlikvidovat. Ve skutečnosti nezůstal z biskupů v Čechách a na Moravě ve funkci ani jeden. Uprázdňené byly arcidiecéze v Olomouci a diecéze v Hradci Králové. Impeditus (zabavený, poutaný) byl litoměřický biskup (statečný monsignor Trochta, který byl propuštěn z vězení v r. 1960, byl v něm od roku 1954, kdy byl odsouzen na 25 let, později byl propuštěn – přirozeně mu nebylo dovoleno ujmout se funkce, dále byli impediti biskupové z Brna a Českých Budějovic a především pak arcibiskup pražský. Byli odstraněni administrativními zásahy. Tak jak těsně po válce v rozmezí několika let na biskupské stolce nastoupili, tak mnozí českoslovenští biskupové v rozmezí několika let pozemský svět opustili. Biskupská úmrtí „načal“ 19.6.1968 nitranský apoštolský administrátor Eduard Nécsey, který byl vysvěcen za války. Několik týdnů před smrtí – 5.5.1968 byl jmenován titulárním arcibiskupem. Slovensko tak mělo po dvaceti letech na šest týdnů arcibiskupa. Dne 17. dubna 1969 zemřel trnavský apoštolský administrátor Ambrož Lazík, přesně za měsíc Josef Beran. Na konci téhož roku je následoval Stanislav Zela. Zemřel 6.12.1969 a podle jeho přání se pohřební obřady vyhnuly Olomouci. Pro

kolaborantské vedení arcidiecéze to byla poměrně velká ostuda. Zásadním zlomem se stal rok 1972; tři biskupská úmrtí přiměla Svátý stolec k ústupkům ohledně biskupských jmenování. Nejdříve zemřel 22.2.1972 Karel Skoupý, pohřben byl na vlastní přání mezi občany města na brněnském ústředním hřbitově. Za tři měsíce – 9.6.1972 zemřel poslední slovenský římskokatolický biskup konsekrovaný před r. 1950, v době úmrtí poslední biskup se státním souhlasem, rožňavský Robert Pobožný. O den později zemřel českobudějovický Josef Hlouch. Den před smrtí se Josef Hlouch střetl s krajským církevním tajemníkem Leo Drozdkiem, který požadoval přeložení a propuštění dalších kněží (již v červnu 1971 byl biskup např. přinucen odvolat z funkce svého sekretáře Miloslava Vlka.

Za další necelé dva roky zemřel za obdobných okolností kardinál Štěpán Trochta. Dne 5. dubna 1974 se vrátil z pražské nemocnice do Litoměřic a měl nařízený absolutní klid. Byl však přinucen přijmout opilého krajského církevního tajemníka Karla Dlabala, který na kardinála křičel a „vyhrožoval“ mu, aby ho donutil k rozhodnutí, jež se týkala některých kněží, zvláště salesiánů, kteří žili v jeho blízkosti. Kardinálův osobní tajemník referoval, že slyšel Dlabala křičet: „Ty starý dědku, jestli nevyhodíš všechny tyhle salesiány, zpřelámu ti hnáty ...“. Otrěsen tímto rozhovorem, šel si kardinál lehnout, údajně se slovy: „Myslím, že je to má smrt ...“. Ráno 6.4.1974 byl nalezen v bezvědomí, po převozu do nemocnice odpoledne zemřel. Zvláštní konec toho, který vydržel ponižování a nelidské utrpení v nacistických a komunistických lágrech. Podivná doba, kdy biskupové a kardinálové římskokatolické církve umírají po rozčilení z rozhovoru se státním úředníkem, který je v alkoholovém opojení, pod výhrůzkami fyzického násilí nutí k nepřijatelným rozhodnutím. Ačkoli se státní orgány snažily co mohly, aby se kardinálův pohřeb nestal protirežimní manifestací a aby se jej neúčastnilo velké množství věřících, všemu zabránit nemohly. Do Litoměřic tak mj. přijeli tři kardinálové – vídeňský Franz König, berlínský Alfred Bengsh a krakovský Karol Wojtyła (kardinál Wyszynski byl vrácen z hranic zpět do Polska), apoštolský nuncius Luigi Poggi a další biskupové. Příjezdové cesty do Litoměřic byly blokovány, účastníci pohřbu byli kontrolováni, byl zakázán pohřební průvod městem, z kardinálovy rodné vsi Francovy Lhoty kromě rodiny přijelo vlakem jen asi 30 lidí, protože autobus nebyl povolen, „aby se šetřilo benzínem“. Rodáci poté na hřbitově zasypali kardinálovu rakev prstí z jeho rodné vsi. Mši za zesnulého sloužil pražský administrátor Tomášek, další čeští ordináři koncelebrovali. Koncelebrace a veřejná vystoupení byly naopak zakázány všem zahraničním kardinálům a biskupům. I přes zákaz projevu si však nad Trochtův hrob stoupl Karol Wojtyła, budoucí papež – a se spolubratrem se rozloučil a ve své řeči ho nazval mučedníkem. Tato fakta slouží pro povzbuzení a růst svornosti, lásky a katolického přátelství. „Nemůžeme samozřejmě zločin, hřích, v žádném případě schvalovat. To ale nemá co dělat s myšlenkou nenávisti vůči tomu, kdo to zlo způsobil. Křesťanský postoj je „nenávidět hřích, ale hříšníka milovat“! Záleží ovšem i na dobré vůli z druhé strany, ale tu se máme všemožně snažit probudit, podpořit, třeba i projevem důvěry – bez naivity a slepé nekritičnosti vůči pokryteckému podbízení.“ – Mons. Karel Otčenášek.

*Mgr. Vladimír Měřinský
(pokračování příště)*

Účinný lék na naše bolesti: NOVÉNA ODEVZDÁNÍ

Přes všechny vymoženosti, které nám současnost nabízí, přes všechny prostředky, které máme, aby nám ulehčovaly a zpříjemňovaly život a navzdory nejrůznějším zdrojům informací a návodů, jak řešit veškeré možné situace, stále – a dokonce možná stále více - pocítujeme, jak jsme unaveni, nešťastní, zmatení, jak padáme pod tíhou starostí, bolestí, všelijakých zranění, prázdnoty, neřešitelných problémů ... A my jen ztrácíme čas: na jedné straně nicneděláním, na straně druhé snahami uspořádat věci jen svými silami. Jak často ale zjišťujeme, že jsou to pokusy marné a my se divíme, jak je to možné, vždyť jsme to mysleli tak dobře a kolik času a energie jsme těm problémům věnovali... Kde se stala chyba? Na co jsme zapomněli?

Odpověď je jediná a jasná: na Boha.

Kdo víc a lépe může rozumět našim trápením, nepokojům, obavám, touhám a všemu, co se uvnitř každého z nás skrývá, než Ten, který nám život dal, než Ten, který si nejvíc přeje naše štěstí, pokoj, radost... Nejen přeje, On nám je také může a chce dát. Pro svou velkou lásku k nám, pro svou všemohoucnost, pro své milosrdenství. Pak je jen na nás, jestli si budeme schopni tuto skutečnost

uvědomit, přijat ji a zda budeme ochotni otevřít náš výsostný prostor a pozvat Jež do něj. Dát mu absolutní důvěru, aby všechno převzal do svých rukou.

Zpočátku to nebude vůbec jednoduché – vzdát se svého já, svých vlastních představ, nápadů, někdy se bude zdát, že se potíže ještě zhoršují, místo aby se zlepšovaly, bude třeba znovu odolávat pokušením řešit problémy svým vlastním úsilím, bude třeba znovu a znovu obnovovat víru v Boha. Když ale přese všechno dokážeme vše odevzdat do Boží péče a modlit se Pane, staň se vůle Tvá, já ti věřím, dějí se zázraky...

Kdo udělali takovou zkušenost, mohli by vyprávět. Jsou to i lidé kolem nás a nejsou ojedinelí.

Jednou z možností, které mohou vést k naší proměně, a kterou většina z nás pro naše vnitřní osvobození a uzdravení tolik potřebujeme, je nověna Odevzdání. Je to útlá brožurka a její přečtení nám vezme skutečně jenom několik málo minut dne. O to víc je vzácná, o to víc je opravdová a účinná, o to víc stojí za to o ní přemýšlet.

Nověna bude k dispozici na obvyklých místech s tiskovinami ve všech našich kostelech.

/JM, HM/

Pořad bohoslužeb v únoru – farnost Újezd

1. února : Úterý Ferie	17.00 Dr.:	Za + prarodiče Opravilovy, Ludmilu Opravilovu a dar zdraví pro živou rodinu	
2. února : Středa Uvedení Páně do chrámu	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za děti, které půjdou k 1. sv. přijímání Na dobrý úmysl	Am
3. února : Čtvrtek Sv. Blažeje, biskupa a muč.	17.00 Dr.:	Za manžele Častulíkovy a duše v očistci	
4. února : Pátek První pátek v měsíci únoru	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za Zdeňka Šafaříka, rodiče z obou stran, pomoc a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za + Otýlii Fiodorovu, syna, snachu, rodiče z obou stran, jejich děti, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	An
5. února : Sobota Sv. Agaty, panny a mučednice	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + Františku a Jana Hábovy, jejich rodiče, pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu Za + Agátku Vaňatkovu, + manžela a duše v očistci	ŠF
6. února : Neděle 5. neděle v mezidobí Sv. Pavla Mikiho a druhů, mučedníků	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za rodiče Obadalovy, syna Josefa, vnuka Pavla, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Ludmilu a Antonína Belžikovy, jejich rodiče, duše v očistci a dar zdraví pro živou rodinu Za farníky (sv. křest) Za + rodiče Struškovy, jejich dceru, syna, dva zetě s prosbou o dar zdraví a Boží pomoc pro živou rodinu	An ZvV Ra MJ
7. února : Pondělí Ferie	15.20 Új.:	Za Stanislava Trčku, Františka a Aloisii Trčkovu, Annu Janošovu, Martu a Jana Machů, duše v očistci a Boží požehnání pro živé rodiny	On

8. února : Úterý Ferie	17.00 Dr.:	Za + rodiče Obadalovy, bratra, švagra, Pavla, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu	
9. února : Středa Ferie	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + Jana Polčáka, rodiče z obou stran, jejich děti a dar zdraví pro celou rodinu	Ov
10. února : Čtvrtek Sv. Scholastiky, panny	17.30 Dr.:	Za rodiče Struškovy, dítě, dceru, zetě, vnučku, duše v očistci a dar zdraví pro celou rodinu	
11. února : Pátek Panny Marie Lurdské	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + Františka Pavelku, + bratra, + rodiče Pavelkovy, jejich + vnuka Rostislava, duše v očistci a Boží ochranu pro živou rodinu Za + Josefa Machů, zetě Aloise, dvoje rodiče, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu pro živé rodiny	MJ
12. února : Sobota Sobotní památka P M	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + rodinu Petřvalskou, Zajíčkovu, dar zdraví a Boží požehnání pro obě živé rodiny Za + Františka a Anežku Beňkovy, Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu	Pe
13. února : Neděle 6. neděle v mezidobí	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za + Františka Kozubíka (k nedožitým 90 narozeninám), manželku, syna Josefa, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Miroslava Váňu (výroční mše sv.) Za + Vlastu Frýželkovu (výroční mše sv.) Na poděkování za 50 let manželství s prosbou o dar zdraví a Boží požehnání do dalších let	Ma Pe Am Ov
14. února : Pondělí Ferie - Úmrtí sv. Cyrila v Římě	15.20 Új.:	Za rodiče Hlavičkovy, syna Vladimíra, jeho vnuka, dar zdraví, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu	On
15. února : Úterý Ferie	17.00 Dr.:	Za + rodiče Bodlákovy, dva syny, dva zetě, snachu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	
16. února : Středa Ferie	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za rodiče Machů, syna Oldřicha a Boží požehnání pro živou rodinu Za + P. Františka Petrů, jeho + rodiče, sourozence, příbuzné a duše v očistci	Pe
17. února : Čtvrtek Sv. Alexia a druhů	17.00 Dr.:	Za Emílii Častulíkovu, manžela, rodiče z obou stran a sourozence	
18. února : Pátek Ferie	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + Boženu a Ludvíka Zvonkovy, jejich + rodiče, duše v očistci a dar zdraví pro živou rodinu Za dvoje + rodiče Váňovy, jejich vnuka, duše v očistci, pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu	ZvV
19. února : Sobota	6.30 Új.:	Na poděkování Pánu Bohu za 70 let života, s prosbou	Ku

Sobotní památka Panny Marie	16.00 Lo.:	o ochranu a Boží pomoc pro živou rodinu Za rodiče Repákovy, tři syny, rodinu Golisovu a ochranu Panny Marie pro živou rodinu	
20. února : Neděle 7. neděle v mezidobí	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za + Karla Mozgvu (<i>k nedožitym padesátinám</i>) Za farníky Za + Milana Kamenčáka (<i>výroční mše sv.</i>) Za starší občany z Drnovic	An ZvV MJ KJ
21. února : Pondělí Sv. Petra Damianiho, biskupa	15.20 Új.:	Za Vojtěcha Kořenka, živou a + rodinu Kostkovu, Hověžákovu a Chromčákovu	On
22. února : Úterý Svátek Stolce sv. Petra	17.00 Dr.:	Za rodiče Machučovy, děti, vnuka Miroslava, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu	
23. února : Středa Sv. Polykarpa, biskupa a muč.	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za rodiče Stružkovy, Antonína Fojtíka a jeho rodiče Za + Františka Machů, sestru, dvoje rodiče, duše v očistci, dary Ducha svatého a Boží ochranu pro živé rodiny	MJ
24. února : Čtvrtek Ferie	17.30 Dr.:	Za Aloise Maníše, dceru Marii, rodiče z obou stran a duše v očistci	
25. února : Pátek Ferie	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + rodiče Častulíkovy, syny, švagra a Boží požehnání pro živé rodiny Za + Irenu Kozubíkovu, živou a + rodinu	Pe
26. února : Sobota Sobotní památka Panny Marie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za Josefa a Vlastu Mikulkovy, dceru Lenku, rodiče Mikulkovy, bratra Stanislava s manželkou, dceru Marii a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Bohumila Trochtu, S.M. Annu Šútovu a duše v očistci	ŠF
27. února : Neděle 8. neděle v mezidobí	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za + Josefa Repatého, rodiče Repaté, Nášelovy, bratra Milana a živou rodinu Za + Radka Fiodora (<i>výroční mše sv.</i>) Za + rodiče Zvončákovy, + sourozence, rodiče z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Františku Svobodovu, + manžela, švagra a duše v očistci	Ku Mě Am KJ
28. února: Pondělí Ferie	15.20 Új.:	Za + rodiče Brlicovy, syna Josefa, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	On

Pořad bohoslužeb v únoru – farnost Horní Lhota

2. února : Středa Uvedení Páně do chrámu	16.00	Za děti, které půjdou k prvnímu svatému přijímání
3. února : Čtvrtek Sv. Blažeje, biskupa a mučedníka	16.00	Za + Aloise Chupíka, jeho rodiče, duše v očistci, Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu
4. února : Pátek První pátek v měsíci únoru	17.45	Za + rodinu Vojáčkovu, Heinzovu a Boží ochranu pro celou živou rodinu
5. února : Sobota Sv. Agaty, panny a mučednice	17.45	Za členy živého růžence
6. února : Neděle 5. neděle v mezidobí Sv. Pavla Mikiho, a druhů, muč.	6.55 9.30	Za + Oldřicha Kovaříka, celou živou a + rodinu Za + Františka Petráše (5. výročí), dvě sestry, jejich rodiče, dva švagry, Boží pomoc a ochranu Panny Marie pro celou živou rodinu
7. února : Pondělí Ferie	17.00	<i>Sehradice:</i>
10. února : Čtvrtek Sv. Scholastiky, panny	16.00	Za Cyrila Koutného, zeteř Stanislava, rodič Urbánkovy a syna
12. února : Sobota Sobotní památka Panny Marie	17.45	Za + Ludvíka a Marii Masařovy, dva + bratry, dvoje rodiče, duše v očistci, živou a + rodinu
13. února : Neděle 6. neděle v mezidobí	6.55 9.30	Za rodinu Manduchovu, Novosadovu, Váňovu, duše v očistci a ochranu pro živou rodinu Za farníky (sv. křest)
14. února : Pondělí Ferie - Úmrtí sv. Cyrila v Římě	17.00	<i>Sehradice:</i>
17. února : Čtvrtek Sv. Alexia a druhů	16.00	Za + Františka a Marii Masařovy, dar zdraví a Boží ochranu ro celou živou rodinu
19. února : Sobota Sobotní památka Panny Marie	17.45	Se 31(chybí úmysl)
20. února : Neděle 7. neděle	6.55 9.30	Za + Bohumila Hubáčka, rodiče a bratra Za + Františka Mikulce, syna, rodiče z obou stran, duše v očistci a Boží ochranu pro živou rodinu

v mezidobí		
21. února : Pondělí Sv. Petra Damianiho, biskupa	17.00	<i>Sehradice:</i> Za + Marii a Františka Latinákovy, za celý rod, duše v očistci a ochranu Boží pro živé rodiny
24. února : Čtvrtek Ferie	16.00	Za + Josefa Čechmánka, Annu Holasovu, celou živou a + rodinu
26. února : Sobota Sobotní památka Panny Marie	17.45	Za + Františka a Marii Juránkovy, duše v očistci, živou a + rodinu
27. února : Neděle 8. neděle v mezidobí	6.55 9.30	Za + Adolfínu a Aloise Petřů, Adolfa a Marii Petrášovu, syna Josefa a manželku, ostatní + rodinu, duše v očistci a dar zdraví pro živou rodinu Za Marii Žebráčkovu, rodiče z obou stran a Boží ochranu pro živou rodinu
28. února: Pondělí Ferie	17.00	<i>Sehradice:</i> Na poděkování za dožití životního jubilea s prosbou o Boží požehnání do dalších let pro celou rodinu

Paradox

Dnes máme větší domy a menší rodiny.
Víc vymožeností, ale míň času.
Máme víc titulů, ale míň zdravého rozumu.
Víc vědomostí, ale míň soudnosti.
Máme víc odborníků, ale také víc problémů.
Více zdravotníků, ale méně starostlivosti.

Utrácíme příliš bezstarostně.
Smějeme se málo.
Jezdíme rychle.
Zlobíme se brzy, udobřujeme pozdě.
Čteme málo, televizi sledujeme hodně
a modlíme se velmi zřídka.

Znásobili jsme naše majetky,
ale zredukovali naše hodnoty.
Mluvíme mnoho, milujeme málo
a podvádíme příliš často.
Učíme se, jak vydělat na živobytí,
ale ne jak žít.
Přidali jsme roky životu, ale ne život rokům.
Máme vyšší budovy, ale nižší charaktery.
Širší dálnice, ale užší obzory.
Kupujeme víc, těšíme se z toho míň.

Cestujeme na měsíc a zpět,
ale máme problém přejít přes ulici navštívit sousedy.

Dobýváme venkovní vesmír, ale vnitřní ne.
Rozbili jsme atom, ale ne naše předsudky.

Píšeme víc, učíme se míň.
Plánujeme víc, dokončujeme míň.
Naučili jsme se pospíchat, ale ne čekat.
Máme vyšší platy, ale nižší morálku.
Vytvořily jsme víc počítačů pro víc informací a abychom vytvořili víc kopií,
ale méně komunikujeme.

Máme vyšší kvantitu, ale nižší kvalitu.
Tohle je čas rychlého stravování a pomalého trávení, vysokých mužů a nízkých charakterů
Víc volného času a méně zábavy ...

Maria, pomoz

* * *

Spasitel učil především dvěma věcem: dobrotě ducha
a pokoře srdce.

První slouží k přemáhání zla, kterým trpíme,
druhá chrání dobro, které konáme.

Sv. Albert Veliký

JMÉNA Z KANCIONÁLU

(pokračování)

Pololánik Zdeněk (1935)

Zdeněk Pololánik narozený [25. října 1935](#) v [Brně](#) je český hudební [skladatel](#), varhaník a [pedagog](#) vystudoval brněnskou konzervatoř ve varhanní třídě prof. Josefa Černockého a skladatele a hobojisty Františka Suchého. Poté v rodném městě absolvoval ještě skladbu na Janáčkově akademii múzických umění v Brně (1957-1961) u profesorů Viléma Petrželky a Theodora Schaefera.

Je autorem více než 700 hudebních děl, v nichž dominují skladby duchovní psané k praktickým liturgickým účelům i ke koncertnímu provedení (společně s biskupem Josefem Hrdličkou napsal také řadu písní v Kancionálu). Je rovněž autorem více než sto padesáti opusů či čtyř set padesáti děl scénické, televizní i filmové hudby (Lev s bílou hřívou, Člověk proti zkáze, Opera na vinici, Žert, Katapult, Synové a dcery Jakuba skláře apod.), a také baletů. Duchovní hudba je oblast, které věnuje v průběhu celého uměleckého života skladatel svou pozornost - v nejširším záběru – od prosté, každodenní „chrámové hudby“, až po velká díla. Do koncertní duchovní hudby patří zejména celovečerní oratorium na Šalamounův hebrejský text Šír haš-širim pro sóla, smíšený sbor a velký symfonický orchestr na kompletní text Písně písní v hebrejském originále. Další skladby z této oblasti jsou zhudebněné texty Žalmů v nejrůznějších podobách vokálního a nástrojového obsazení (Cantus psalorum, Andělské poselství světu, Cantus laetitiae, Velikonoční cesta, Nabuchodonosor, Poselství vánoc, Koleda, Adventní písně a sbory atd.). V jeho tvorbě mají svoje místo též varhany jako sólový nástroj (Sonata bravura, Sonata laetitiae, Esultazio e pianto, Burlesca) či s klavírem (Variace pro varhany a klavír, Dodici preludii). Četné skladby pro varhany jsou dokladem skladatelovy invence, ale i důkazem důvěrné znalosti všech technických a interpretačních možností tohoto nástroje, který sám mistrovsky ovládá. Po roce 1989 působil jako varhaník v brněnské katedrále sv. Petra a Pavla a založil na JAMU oddělení duchovní hudby. Jeho skladby se stále hrají nejen v pětadvaceti zemích Evropy, ale i v Japonsku, Spojených státech amerických, Rusku, či na Novém Zélandu. V roce 2001 byl na Velehradě oceněn Řádem sv. Cyrila a Metoděje.

Zdeněk Pololánik žije a tvoří v Ostrovačicích u Brna, kde mu obec udělila Čestné občanství. Do Kancionálu je zařazeno od tohoto autora 18 žalmových odpovědí a 16 písní.

Prof. Pukl Josef (1921)

Tento významný varhaník, klavírista, hudební pedagogie narodil 5. února 1921 v Nevojcích u Vyškova. Vystudoval varhanní hru na brněnské konzervatoři u Františka Michálka (1936–40) a následně obor klavír u Jaroslava Kvapila na téže škole (1940–46). V letech 1947–51 si doplnil své vzdělání studiem varhanní hry ve třídě Františka Michálka na JAMU.

Velmi různorodá byla jeho koncertní činnost. Kromě vlastních sólových koncertů působil ve Státní filharmonii Brno jako hráč na klávesové nástroje (varhany, klavír, cembalo, celestu). Byl také varhanním a klavírním korepeditorem několika pěveckých sborů (Moravan, Foerster, Krásnohorská, Rastislav Blansko) a některých sólistů (Zdeněk Kroupa, Cecilie Strádalová, manželé Baarovi). Jeho repertoár tvořily skladby všech slohových období. Velký počet skladeb též premiéroval, své

kompozice mu věnovali např. někteří brněnští autoři. Vedle koncertování spolupracoval také při stavbě některých varhan – vypracovával dispoziční návrhy a dohlížel na jejich stavbu jako organolog brněnské diecéze. Významná byla i jeho pedagogická činnost. Nejdříve vyučoval v letech 1947–62 na Lidové škole umění Jaroslava Kvapila v Brně (klavír, varhany), 1951–62 působil externě na konzervatoři v Brně (varhany, improvizace), mezi léty 1962–82 již jako interní zaměstnanec na téže škole (1976-82 vedoucím varhanního oddělení). V letech 1972-91 byl pověřen výukou klavírní praxe a varhanní improvizace na JAMU. Vyškolil více než 40 studentů, kteří se uplatnili v různých hudebních oborech. Do Kancionálu byly zařazeny 4 písně s jeho varhanním doprovodem (Matka pláče, Blíž k Tobě Bože můj, Ty mocný, silný, veliký a Buď ve svátosti).

Zprávy a informace

Adorační den v Horní Lhotě bude ve Čtvrtek 10. února.

Tříkrálová sbírka na Charitu. V sobotu 8. ledna proběhla také v našich farnostech tříkrálová sbírka na Charitu. V Sehradících bylo vybráno 27.518,--; v Horní Lhotě 19.403,--; v Dolní Lhotě 22.222,--; v Újezdě 24.333,--; ve Vysokém Poli 21.912,--; ve Slopném 20.489,--v Loučce 13.408,-- a v Drnovicích 11.147,-- Kč. Všem dobrodincům upřímně Pán Bůh zaplat' za jejich štědré dary. Dík patří také dětem - koledníkům a jejich vedoucím.

2. února, o svátku Uvedení Páně do chrámu si při mši svaté ve farním kostele posvěti své křestní svíce děti, které letos přistoupí k prvnímu svatému přijímání. Všechny tyto děti budeme provázet svými modlitbami.

Světový den nemocných - 11. února o svátku Panny Marie Lurdské. V našich farnostech při této příležitosti nabídneme starším a nemocným lidem v rámci společného udělování svátost pomazání nemocných.

Otec Kryštof zve na biblickou hodinu, která se koná vždy jednou za 14 dnů v pondělí v Sehradících a ve čtvrtek v Horní Lhotě vždy po mši svaté. Blíže v nedělních ohláškách.

Manželské večery pořádá Centrum pro rodinu ve Valašských Kloboukách. Podrobnosti na vývěskách kostelů.

Víkend pro seniory ve dnech 18. - 20. března na Velehradě. Přihlásit se je možné telefonicky, nebo písemně na adrese: Marie Budínová, Prostřední 437, 765 02 Otrokovice, tel.: 608 407 141. Bližší informace na faře.

SKUPINY ÚKLIDU

V kostelích újezdské farnosti
v únoru 2011:

Dat. : Újezd : Drnovice : Slopné

5.2.:	6.	5.	13.
12.2.:	7.	6.	14.
19.2.:	8.	7.	15.
26.2.:	9.	8.	16.